

Tadeusz Aksamit, Michał Proksa

Kormanice, pow. Przemyśl. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 23-24

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na omawianych obiektach były już przeprowadzone wstępne prace sondazowe w 1934 r. / Prof. E. Sprockhoff/ oraz nierejestrowane prace amatorskie w latach 1945/46. Celem było stwierdzenie zakresu badań niemieckich oraz zniszczeń dokonanych przez amatorów. Po wykonaniu szczegółowej dokumentacji obiektów oraz kilku sondazy udało się ustalić, że prace w roku 1934 objęły tylko nieznaczoną część nasypów, a wykopy amatorskie w zasadzie nie spowodowały poważniejszej dewastacji. Megality nadają się zatem w pełni do badań systematycznych, które zostaną podjęte.

Ze względu na unikalność tego obiektu oraz jego kapitalne położenie w terenie / widok na całe zastoiisko Jeziora Płonie/ planuje się tutaj założenie rezerwatu archeologicznego.

KIETRZ, pow. Głubczyce

Stanowisko 1

patrz

epoka brązu

KIETRZ, pow. Głubczyce

Stanowisko 6

patrz

epoka brązu

KORMANICE, pow. Przemyśl

Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Tadeusz Aksamit
oraz Michał Proksa /autor sprawozdania/.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.
Trzeci sezon badań. Osada neolityczna
kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Przeprowadzone badania miały charakter ratowniczy, przebadano obszar o powierzchni 5,75 ara. Większość odkrytych obiektów występowała na głębokości od 40 - 60 cm, zaznaczając się wyraźnie w podłożu lesowym. Były to ślady po słupach o średnicy od 20 - 80 cm, głębokości od 5 - 20 cm, w wyjątkowych wypadkach przekraczając granicę 20 cm. Odkryte ślady słupów nie pozwalają zrekonstruować żadnego domostwa, gdyż część ich została zniszczona przez wielkie jamy zasobowe. Ponadto natrafiono na kilka dużych jam zasobowych, w których występowała ceramika, krzemienie, obsydian oraz przepalone zboże.

Ceramikę reprezentują fragmenty naczyń cienkościennych barwy ciemnoszarej o gładkich powierzchniach. Większość z nich jest zdobiona ornamentem mutowym. Ponadto licznie występują fragmenty dużych naczyń zasobowych, grubość ich ścianek wynosi od 2 - 3 cm, powierzchnia jest chropowata. Wykonane są z gliny mocno schudzonej piaskiem, którego średnica dochodzi do 2 mm.

Większość odkrytych krzemieni należy do surowca wołyńskiego.

Podkreślić należy występowanie dużej ilości obsydianu. Na wyróżnienie zasługuje duży odłupek barwy czarnej około 10 cm długości, 1-1,5 cm grubości, 2,5 - 3 cm szerokości.

Badania będą kontynuowane.

KONCZEWICE, pow. Malbork
Stanowisko I

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadziła mgr Ewa Kazimierczak.
Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku.
Pierwszy sezon badań, Stanowisko wielokulturowe/osada, cmentarzysko/ od neolitu po średniowiecze.

Stanowisko zwane "Lisią górą" położone jest w widłach Wisły i Nogatu na piaszczystej wydmie zniszczonej przez wybieranie piasku.

Badania ratownicze prowadzone były na obszarze 50 m² w zachodnio-północnej nieuszkodzonej partii wzgórza. Na całym stanowisku wyraźnie widać nawarstwianie się i przemieszanie zabytków z wielu epok począwszy od neolitu / ułamki ceramiki z ornamentem sznurowym, grzebykowym, grzebykowo-dołkowym/ aż po średniowiecze. Wyróżniono jedną jamę - wkop z okresu rzymskiego o średnicy około 1 m i przekroju workowatym. Na dnie wkopu znaleziono maleńkie naczynko kulistego kształtu i szklany paciorek. Występujące drobne narzędzia krzemienne wykonane są z maleńkich bryłek krzemienia bałtyckiego.

Nie udało się uchwycić śladów konstrukcji.

W wykopie 2 natrafiono na silnie przepaloną warstwę kulturową z nieregularnym układem kamieni, polepy i węgla drzewnych. W przeciwieństwie do wykopu pierwszego, ceramika jest tutaj grubej roboty, silnie chropowata ze śladami wtórnego przepalania. Materiał ceramiczny można datować na przełom epoki brązu i żelaza.

Jednym znaleziskiem metalowym jest brązowa fibula z II/III w.n.e. Jest to znalezisko luźne.

Badania będą kontynuowane.

KOZÓW, pow. Lubsko

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadziła mgr Anna Leciejewiczowa.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Osada kultury amfor kulistych. Ślady osadnictwa kultury lużyckiej.